

шение прѣпорѣчвамъ свѣтскитѣ хора, защото даватъ отлични примѣри и по схващане и по енергия и по приготвление. Ако бихме взели тѣхния примѣръ да го приложимъ въ духовния свѣтъ, щѣхме да стоимъ по-горѣ, отколкото сме сега. Казвате: „Тѣхнитѣ работи сж глупави, това намъ не трѣбва, онова не трѣбва“. Е, какво ви трѣбва — Небето ли? Но Небето не иска глупави хора. Ако не можете да съградите каменна кжща, какъ можете да съградите единъ характеръ, който иска много голѣми усилия? Нѣмашъ хилядо лева да съградишъ кжща, а искашъ да съградишъ великолѣпенъ характеръ! И когато казва Господъ да не обръщате внимание на свѣтскитѣ работи, подразбира това: когато сте изградили една, двѣ, три кжщи, казва: „Доста вече, ти си специалистъ, сега искамъ отъ тебе да съградишъ своята сърдечна кжща. И като се научишъ какъ да съградишъ своята сърдечна кжща, съгради умствената си кжща“. Сжщиятъ законъ по аналогия трѣбва да върви отдолу нагорѣ. Затуй казва Христосъ: „Колко по-горѣ стои човѣкъ, който мисли, който може да развива своя характеръ, отъ една овца, която постоянно пасе и блѣе!“ Свѣрѣмениятъ свѣтъ иска: „Хлѣбъ, хлѣбъ!“ — този викъ се чува отъ всѣкъждѣ. И овци ни трѣбватъ, защото ни даватъ вълна; но, ако цѣлата земя би била изпълнена само съ овци, нѣмаше да има никаква хармония. Подразбирамъ, че въ насъ разумниятъ елементъ трѣбва да вземе върхъ надъ неразумния, животинското трѣбва да се замѣни съ човѣшкото. Навсѣкъждѣ се чува прѣрекание: „Той е животно“. Не е лошо да е човѣкъ животно; но има нѣщо по-високо отъ животнитѣ. За овцата да е животно